

EDITORIAL

Sentit d'Estat

Picabaralles, siguin per la interpretació del reglament de la cambra o per l'afany de buscar protagonisme, absurdes al marge, la sessió extraordinària del Consell General d'ahir, centrada únicament en el compliment dels compromisos contrets per l'excap de Govern Albert Pintat amb la signatura de la Declaració de París, va servir per constatar que Andorra pot arribar amb els deures fets a la reunió del G-20 del 24 de setembre. I és que malgrat posar algunes condicions, Coalició Reformista es va mostrar disposada a donar suport al full de ruta elaborat per l'executiu i facilitar que pugui tirar endavant el text legislatiu que ha de permetre la signatura de convenis d'intercanvi d'informació en matèria fiscal. De fet, i al marge dels deu condicionants establerts, la posició dels reformistes és perfectament lògica ja que difícilment haurien pogut posar traves a cap iniciativa encaminada a complir els compromisos adoptats per l'anterior cap de Govern. També ho és, i en això coincideixen un altre cop amb els plantejaments de l'executiu socialdemòcrata, ja que, segurament, en aquesta ocasió sí o sí, Andorra es juga el seu futur. I és que arribar a la reunió del G-20, en què es podria prendre la determinació de sancionar durament els països no cooperants, sense els deures fets i amb el risc de ser assenyalat novament per l'OCDE i els diferents organismes internacionals, seria una autèntica temeritat, que el país no es pot permetre. L'entesa entre les dues grans forces enfront d'una situació com aquesta és, doncs, sens dubte una molt bona notícia.